

(1934 -)

NECATİ AKKOYUN

Ankara doğumlu, Van asıllı terzi Necati Akkoyun Ağabey, iki kere Said Nursi hazretlerini ziyaret ediyor, son defa da Ankara'da görüyor. Millet iradesine darbe vuran bütün darbelerin anası sayılan 1960 ihtilalinin sayısız keyfî zulümlerinden bir örneği, Necati ağabeyin hatıraları arasında geçiyor. Akkoyun ağabeyin anlatılarını, yazdıktan sonra kendisine tashih ettirdim.

Necati Akkoyun Anlatıyor:

Nüfustaki adım Necat'tır, ama bana herkes Necati der. 1934 Ankara doğumluyum. Aslımız Vanlıdır, babam 1915 yılında Van'dan Ankara'ya gelmiş ve yerleşmiş. Terziyim, Ulus Bent Deresinde terzi dükkânım vardı. Risale-i Nur'u 1955 senesinde duydum. Bir arkadaşım, Dikimevinde medrese var dedi ve yerini tarif etti bana. Askerlik vaktim gelmişti, askere gitmeden önce o medreseye gittim; orada Atif Ural, Mustafa Türkmenoğlu ağabeyler kalıyordu, onlarla tanıştım. Ertesi günü askere gittim. 1955-57 yıllarında Ankara'da Cumhurbaşkanlığı Muhafaza Alayında yaptım askerliğimi.

ÜSTAD ON BEŞ SENE VAN'DA TALEBE OKUTTUĞUNU SÖYLEDİ

Cumhurbaşkanlığı Muhafız Alayında askerliğimi yaparken birden Bediüzzaman hazretlerini ziyaret etmeye karar verdim. Hiç kimseden izin almadan, kimseye haber vermeden otobüse bindim, Isparta'ya gittim. Sene 1955.

Üstad'ın evini buldum, Zübeyir Ağabey beni Üstad'ın yanına çıkardı, elini öptüm, duasını aldım. Bana nerelisin diye sordu, Vanlıyım dedim. Ben Vanlıyım deyinde Hz. Üstad Van hatıralarından, talebe okutmalarından anlattı, "Van'da 15 sene talebe okuttum" dedi. Konuşma bitince: "Zübeyir, bu kardeşimizin yol harçlığını ver" dedi. "Üstad'ım onun yol harçlığı varmış" dedi Zübeyir Ağabey. Oradan ayrıldım.

Ankara'ya Muhafız Alayına geri döndüm. Bu ziyaret işi beş gün sürmüştü. Hiç kimse nerdesin diye sormadı bana. Deli dolu bir yüzbaşımız vardı, o da hiç sormadı. Ne sürgün, ne dayak, ne de hapis, üçü de yok. Şimdi düşünüyorum da, bu iş nasıl oldu diye anlayamıyorum. Nöbetçi kulübesinin içinde namazımı kılardım. Başta kep yok, ayakta postal yok, oradan bir subay çık dışarı dese, yandın. İnayet-i ilahiye işte.

ÜSTAD'IN TASHİHİ İÇİN EMİRDAĞ'INA BİR RİSALE FORMASI GÖTÜRDÜM

1957'de askerlik bitti, terhis oldum. Said Özdemir Ağabey bana bir risale forması verdi, bunu Üstad'a götür dedi. O zaman matbaa hazırlıkları vardı, matbaada basılacak kitapların formları Üstada götürülüyor, tashih ettirilirdi. Üstad Emirdağ'ındaydı, gittim. Zübeyir Ağabey vasıtasıyla formayı Üstad'a verdim. Üstad formayı alınca çok memnun oldu, dualar etti.

1959 senesinin son günlerinde Üstad Ankara'ya geliyor diye bir haber geldi. Ulus'ta Beyrut Palas otelinin en üst katında bir odayı Üstad'a ayırmışlar. On beş yirmi kişi Üstad'ı orda bekliyoruz. Said Özdemir Ağabey ve kardeşleri vardı, Mehmed Mandal hoca, Hasan Okur ve diğer nurcular vardı. Ben o zaman 20 yaşlarındaydım. Üstad geldi, ağabeyler kollarında en üst kattaki odasına çıkardılar. Bir konuşmamız olmadı Üstad'la. Bu şekilde Isparta ve Emirdağ'ında iki ziyaretim olan Üstad'ı son defa Ankara'da görmüş oldum.

27 MAYIS İHTİLALINDAN SONRA 19 KİŞİYİ TOPLADILAR

Ulus'ta Anteplilerin açtığı Murat Lokantanın üstünde, şu anda Garanti Bankası'nın olduğu yerin üst katında dersane vardı. 27 Mayıs 1960 ihtilali olmuştu. Bir akşam oraya gittim, baktım kimse yok. Bir sivil geldi, arkadaşlara bakmıştım dedim. Gel ben seni arkadaşlarının yanına götürüyüm dedi.

Aldı beni 1. Şubeye götürdü. Bir baktım ki Zübeyir Ağabey dâhil 19 kişi oturuyor bir odada, benimle 20 oldu. Bunlar mı arkadaşların dedi. Bunlar dedim. Sabahladık orada. (Hadise 17 Ağustos 1960 tarihinde oluyor. Ö.Özcan)

Benim de Ulus Bent Deresinde terzi dükkânım vardı; kalfalar, çıraklar çalışıyor. Ben ne yapacağım şimdi anahtar da ben de derken sabah oldu, gündüz olmak üzere. Bizim odanın da kapısı açık. Birdenbire ayağa kalktım, merdivenden aşağı inmeye başladım. Bir kadınla, bir erkek hademe yukarı çıkıyordu; ne onlar bana bir şey söyledi, ne de ben onlara bir şey söyledim. Merdivenden indim aşağıya. Kapının orada çaycı vardı, bir çay söyledim çayı içtim, yürüdüm dükkâna gittim, çalışmaya başladım. Arayan soran yok. Beni götüren polis nezarethaneye gelmiş, burada bir kişi yok demiş. Kardeşim hepimiz buradayız diyor Zübeyir Ağabey. O gün onları adliyeye götürüyorlar. İki gün sonra Avukat Bekir Berk geldi, hemen tahliye oldular. Suç yok ki ortada...

İNÖNÜ'NÜN DAMADI METİN TOKER'İN AKİS DERGİSİ BU ZULMÜ SÖYLE HABER YAPMIŞTI:

(İmla hataları düzeltilmemiştir. Ö.Özcan)

15 Ağustos günü Ankara Emniyeti bütün hazırlıklarını tamamlayarak Nurcubaşlıları toplamağa karar verdi. İlk baskın Aşağı Medreseye (Ulus'ta Murat Lokantasının üstündeki dersanedir. Ömer Özcan) yapıldı. Burada ele geçenler yabancı değillerdi. Saidi Nursînin baş müridi Ziver Gündüzalp, Mustafa Sungur ve medresenin kâtipliğini yapan Ekrem Köker orada yakalandı. Aşağı Medresenin arşivleri Emniyet mensupları için pek faydalı oldu. Bu arşivlerde Nurcuların ileri gelenleri birer birer dosyalanmıştı. Bunlardan Gedikli Başçavuş Fahri Türkmen, Pilot Başçavuş Ali Demirel, İsmail Kurucu, Abdullah Yegin, Ali Gürbüz, Sabi Özdemir, Mehmet Çağlar, Tevfik Özdemir, Kâmil Çavdar, Halim Tunçbilek, Hüseyin Biçer, Osman Çağlar adlarındaki şahıslar derhal toplandı. Ayrı ayrı ifadeleri alındı. İfadelere bakılırsa hepsi masumdu. Hepsî, sadece dini bütün müslümandı. Adamların tek günahı Atatürk ismi anılınca soğuk soğuk terlemelerinden ibaretti. Bir de İnkılâp kelimesinden hoşlanmıyorlardı.

Emniyet mensupları Aşağı Medreseyi bastıkları anda, bir kısım Birinci Şube memurları da Bahçelievlerde araştırma yapıyorlardı. Bahçelievlerdeki araştırma da verimli oldu. Nurcu kadınlar yakayı ele verdiler.

Bir üçüncü baskın da Nurcuların yayın işlerini tanzim eden matbaaya yapıldı. Matbaa Denizciler caddesindeydi. Salih Özcan adında azılı bir Nurcuya aitti. Hilal Basımevi adı altında çalışan bu basımevinde Nurculuğa ait yığınla mevkute ele geçti. Matbaanın sahibi Adapazarında yedek subaylığım yapmaktaydı.

AKİS, 24 AĞUSTOS 1960